

Uvijek
presudan.

Cijena: 1KM
Broj 68, 06. oktobar 2022.
www.faktormagazin.ba

Jm

FAKTOR

Izborni GUBITNIK
Šaroviću, poražen si,
DAJ OSTAVKU!

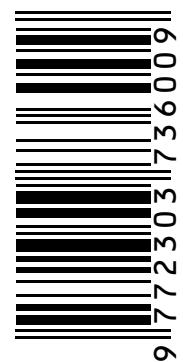

Džaba sve
prljave pare **Radoviću,**
narod te neće!

Ježivo!!!

Др Љубиша Петровић / Dr Ljubiša Petrović
3 h ·
Ako je Srbija imala 5.oktobar neka Srpska ima 6.oktobar! Srbija je tada pokazala da može!

Opozicija priželjkuje NEREDE U SRPSKOJ

PRIČA SE...

Fmreže

KAKO SU SE U PDP-U OBRAČUNALI SA MILKOM GRMUŠOM? DOPISIVALI GLASOVE MIRNI SAVIĆ BANJAC?!

Tviter prepisala je da itekako ima izbornog inžinjeringa i u oponicionim redovima. Čokorska polja nadomak Banjaluke su jako zanimljiva, jer je to mjesto odakle vuče porijeklo Milko Grmuša, odbornik i disident u PDP-u. Aleksandar Jokić, advokat iz Banjaluke je na kraju kampanje otvoreno podržao ovog kandidata PDP-a. Grmuša je samostalno, nekoliko puta, organizovao tribine u Čokorskim poljima, a na skupu, koji je organizovao Draško Stanivuković u ovom selu nije mu bilo dozvoljeno da govori.

OTKRIVENI NA SPISKU

Advokat Jokić je, u svojstvu birača, podnio prigovor Centralnoj izbornoj komisiji (CIK) BiH, zbog sumnje da su Draškovom kandidatu, Mirni Savić Banjac, na jednom biračkom mjestu dopisivani glasovi. Jokić navodi da na biračkom mjestu, gde slučajnosti, Čokorska polja u Banjaluci, u obrascu za zbirne glasove kandidata PDP, piše da je Savić Banjac osvojila 22 glasa. Međutim, na internet stranici CIK-a BiH, na kojoj su podaci za Narodnu skupštinu Srpske ažurirani 4. oktobra u 13 časova i 45 minuta, navodi se da Savić Banjac ima 72 glasa. Jokić smatra da se iz navedenog vidi sumnjivo neslaganje između podataka u obrascu i onih koje je objavio CIK. Mirna Savić – Banjac je punen Draška Stanivukovića.

PREKRALJ VOLJI BIRAČA!

„Da ne bude da samo pričam, podnio sam prigovor Izbornoj komisiji, jer je na jednom biračkom mjestu u Banjaluci uočeno drastično prekranje volje birača i kandidatu Mirni Banjac dopisano 50 glasova na samo jednom izbornom mjestu. Ako nisam u pravu, meni na dušu, ali dokazi su tu“, objavio je Jokić na Twiteru i priložio fotografije. Putem iste mreže oglasila se i Mirna Savić Banjac. „Želim javno da se oglasim da je apsolutna neistina da imam ikakve veze sa bilo kakvim nepravilnostima. Kao što je napisano, na dušu svakom ko se služi ovakvim lažnim optužbama“, navela je ona. Uskoro je dobila i odgovor Jokića: „Evo, tražimo ponovno brojanje u BL da vidimo koliko ima ovakvih slučajeva sa kojima nema veze. Ja bih to najmanje uradio da neko krade u moje ime i za moj račun“.

G.G.

FAKTOR
Izdavač:
A Media d.o.o.
Gundulićeva 33/4
Banja Luka

direktor: Drahni Miskin
glavni i odgovorni urednik: Nenad Trbić
redakcija: info@faktormagazin.ba, desk@faktormagazin.ba
marketing: marketing@faktormagazin.ba
faktormagazin.ba
štampa i distribucija: N.I.G.D. Nezavisne novine, Banja Luka
Novine FAKTOR su upisane u Registar javnih glasila RS pod rednim brojem 697
po rješenju broj 07.06.053-46/21-2
Sedmično izdanje, svakog četvrtka, latiničnim pismom

,

Branimir ĐURIĆ

Samo Mare

I naravno da Trivicka nije pokradena, nemojte te price. SNSD dobio na svim nivoima i bas samo kod Jelene krađa posto je ona ta posebna zadužila narod svojim dijelima, idejama pa svi pohrili da glasaju za nju. Nije dobila svoju MZ onomad da će izbore.

Mladen DELIĆ

Sta ste sabirali u nedjelju? Kakve ste izvjestaje sa terena slali u PDP centralu? Zapisnike sa BM ili nesto samo vase, neke PDP papire, nesto nezvanicno/neformalno/bez potpisa i pecata?

,

Branimir ĐURIĆ

JEZIVO!

Opozicija priželjkuje nerede u Srpskoj

Od samog početka je bilo jasno da opozicija u Republici Srpskoj neće priznati rezultate izbora te da, očigledno, postoji plan da se izazove haos u Republici Srpskoj odmah, pa možda i u izbornoj noći, 2. oktobra. Nije im to pošlo sa rukom, jer su razlike u rezultatima bile toliko očigledne u korist kandidata SNSD-a. Stoga je pokušaj Branislava Borenovića i Jelene Trivić da proglaše pobjedu i proslave je na glavnom banjalučkom trgu, u trenutku kad nije prebrojana ni trećina glasova za predsjednika Republike Srpske, ispašao više nego tragikomičan, o čemu se pronio glas i u regionu. Sve ovo što se dešavalo dva dana, nakon 2. oktobra, liči na dobro osmišljen, već viđen plan, u kojem su lideri opozicije samo marionete, kojima treba da se izazove haos u Republici Srpskoj.

CIFRE SU JASNE

Nakon izbornog debakla prvi se povukao SDS-ov kandidat Mirko Šarović, jer je izgubio za oko 100.000 glasova od Željke Cvijanović. Dodik sa nešto manjom razlikom pobjeđuje Juliju Timošenko. SNSD ima 182 hiljada glasova, PDP i SDS zajedno oko 130 hiljada i kome onda nije jasno šta su građani rekli? Prije dvije godine pobjedio je Draško Stanivuković u utrci za gradonačelnika Banjaluke i niko tada nije pitao zašto on nije pokrađen. Zato što je imao dosta više glasova od Irga Radojičića.

UKRAJINSKI SCENARIO U BANJALUCU!!?

Drugi dan nakon izbora u Srpskoj sve je već počelo da podsjeća na događaje na Trgu Majdan u Kijevu u Ukrajini 2014. godine, kada je, nakon protesta opozicije, uz pomoć stranaca, na vlast došla prozapadna vlada. Na proteste u Srpskoj pozvali su, 4. oktobra, izborni gubitnici iz SDS-a i PDP-a, a 6. oktobar je određen kao datum okupljanja u Banjaluci. Prethodno je javnost Srpske ostala zgrožena proslavom "pobjede" na Trgu Krajine. Akteri dobro znana lica od ranije. Jelena Trivić i Branislav Borenović, kandidatkinja i kompenzaš, kako ih narod proziva. Ista ekipa, koja je prije četiri godine na istom Trgu Krajine proglašila izbornu kradu i zaklela se da ne ulazi u Skupštinu Srpsku, pa odmah pogazila datu riječ. Bosanska Julija Timošenko, kojoj su strane službe dodijelile ulogu žrtve i Jovanke Orleanke, sada je spremna da zapali plamen u glavnom gradu Srpske. Da se pokrene revolucija, čiji je samo jedan cilj: "Republika Srpska nije sposobna za demokratiju i potrebne su mirovne snage da uvedu mir na ulici".

ZAPADNA INTERVENCIJA I RUŠENJE DEMOKRATSKE VLASTI

U narednim danima slijedi pokušaj ukrajinskog scenarija u Banjaluci, po planu koji je proveden na majdanskom trgu. Usljediće prvo dramatične konferencije za novinare predstavnika opozicije, na kojima će iznositi najbrutalije optužbe, zatim će biti organizovane protesne šetnje, pa paljenje guma i kampovanje na Trgu Krajine. Na kraju, nije isključen ni napad na

institucije. Šta je cilj? Zapadna intervencija i rušenje demokratskih institucija u Srpskoj.

DEMOLIRALI BI I PALILI BANJALUKU

Pojedini visoki funkcioneri SDS-a čak su otvoreno zagovarali peti oktobar, sukob Srba, paljenje Banjaluke kao onomad Beograda, iako situacija nije ni približno slična. Ljubiša Petrović, gradonačelnik Bijeljine i prvi čovjek SDS-a u tom gradu, vjerovatno revolitan što je stvarni gubitnik izbora, jer je uludo očekivao da u Bijeljini SDS odnese ubjedljivu pobjedu, a SNSD nestane u tom gradu, odlučio se, po nalogu, reklo bi se, svog mentora Vlade Trišića i BN televizije, ali i još nekih „organiza odlučivanja“ izvan zemlje, da poziva na revoluciju u Banjaluci i kako ga on nazva 6. oktobar, aludirajući na ono što se u Beogradu dešavalo petog oktobra. To praktično znači da nije plan da opozicija svim demokratskim sredstvima pokuša da dokaže da su, ako su, izbori ili dio izbora, navodno, pokrađeni već je jasan scenario nasilno rušenje demokratski izabranje vlasti u Republici Srpskoj. Na sličan način reaguju i drugi veliki gubitnici izbora, poput SDS-a u Banjaluci, odnosno Aleksandar Petković, odbornik ove partije u Skupštini grada Banjaluka ili Saša Lazić Medo, takođe odbornik opozicije u Skupštini grada.

BROJANJE GLASOVA

Prije svega, javnost mora da zna da se nakon zatvaranja birališta prvo broje glasački listići za člana Predsjedništva BiH i taj posao se završi relativno brzo, zbog manjeg broja kandidata pa su se

novinara nego građana, sa Trga Krajine se vraćaju "pokisli", jer se narod nije odazvao i nije izšao na ulice. Na kraju je na Trg izšlo 30 ljudi, koji su bili u izbornom štabu. Takav poraz teško je ko mogao preživjeti, u vrijeme kada su pokušali predstaviti veliku pobjedu.

GLAS RAZUMA KOJI NIKO NIJE OČEKIVAO

Zvući tagikomično, ali je glas razuma te noći bio Draško Stanivuković. Pojavio se na konferenciji za novinare, na kojoj se tvrdilo da je Jelena Trivić pobjedila, a zatim nestao. O njegovoj neverbalnoj komunikaciji sve je već rečeno. Objasnio je nakon dva dana da je odluka Triviće i Borenovića u izbornoj noći bila preduhitrena, brzopleta i nepomišljena. On se sa tim ponašanjem Jelene Trivić i Branislava Borenovića nije složio. Poslao je možda i ključnu poruku svojim saborcima, a to je - koliko zapisnika nije potpisano od strane opozicije i to je osnov da se traži ponovno brojanje glasova, ali samo tamo gdje su uočene nepravilnosti.

ŠTA JE SA ZAPISNICIMA?

Upravo je to ključ cijele priče. Na glasačkom mjestu svi članovi biračkog odbora, u noći brojanja glasova, potvrđuju da je sve bilo u redu. Svaki birački odbor imao je najmanje jednog člana opozicije, a u većini slučajeva i više njih. Lideri opozicije već tri dana nesaopštavaju

E.F.M.

ZAPADNE MARIONETE

Očigledno su mentorи opozicije odlučili da više nemaju strepljenja da čekaju da Milorad Dodik izgubi podršku naroda, već da se mora srušiti po svaku cijenu. Protesti su samo korak ka tom cilju. Jelena Trivić je samo marioneta, a lideri opozicije instruisani po znamo čijem nalogu.

Ko je naredio proglašenje pobjede Jelene Trivić?

**ADAM
ŠUKALO
komandovao
ulicu!**

Protest PDP-a najavljen zbog, navodnih, izbornih rezultata, u stvari je podla namjera Branislava Borenovića da ostane na poziciji prvog čovjeka PDP-a, jer sudeći po događajima koji su se odigrali na izborni dan i kasnije, Draško Stanivuković ima legitično pravo da traži njegovu ostavku.

Borenović bi na navedenom okupljanju morao objasniti i na čiji je nagovor proglašio izbornu pobjedu Jelene Trivić i to u momentu kada je imao uzorak kome je nedostajalo još najmanje 25 % glasova!

Očajnički potez gubitnika

Faktor saznaće da je Borenović poslušao Adama Šukala, koji se nalazio u prostorijama stranke i glupo reagovao, jer je imao „provjerenu“ informaciju da će za nekoliko minuta Milorad Dodik proglašiti pobjedu. Žureći da to uradi prije, plan je bio da se na ulici okupi veliki broj građana koji će slaviti te da SNSD prihvati to kao istinu.

Jedini u PDP koji je racionalno posmatrao pristizanje rezultata bio je Draško Stanivuković. Na kratko je iz Gradskog odbora Banjaluka prešao u centralnu stranku te napustio Borenovićev „suludi“ plan, siguran da je riječ o pokušaju manipulacije, a ne o stvarnim rezultatima osvojenim na biračkim mjestima.

Brane na putu bez povratka

Stanivukovićeva grupa ostvarila je i solidan izborni rezultat pa će u skupštinske klupe ući njegova tri najbli-

ža saradnika. Sve su to potrebni i dovoljni uslovi da i on zatraži od Branislava Borenovića koji je svakako prozvan kompenzacijom predsjednikom da se povuče i prepusti stranku, svaka drugačija odluka značila bi da će Draško Stanivuković aktivirati plan i sa svojom pričom krenuti dalje u političke vode.

Gosti iz prošlosti

Stanivukoviću se nije svidio ni preveliki uticaj koji su imali gosti iz Srbije tokom izbornog procesa. Bio je siguran da izbore može izgurati sopstvenim snagama te da Adam Šukalo i ekipa samo prave probleme njegovom izbornom rezultatu. Izvjesno je, tvrde upućeni, da je Šukalo preko svoje mreže unio dosta novca u Republiku Srpsku te da su se poslužili lukavstvom gurajući pažnju na Gradišku, dok su tovari prolazili na drugim mjestima. To bi trebao biti predmet operativnog rada policije, jer na svim mjestima postoje nadzorne kamere.

Dobili mandate

Iz Izborne jedinice (IJ) jedan to su Dragoslav Kabić i Dražen Vrhovac, te Aleksandra Stupar-Radić.

U IJ dva, mandate su osvojili Miroslav Bojić, Darko Tomaš, Denis Šulić i Biljana Petko-

vić. Postoji mogućnost da Bojić i Tomaš ostanu na funkcijama načelnika Laktaša i Prnjavora, pa će umjesto u skupštinske klupe Ranka Perić Romić i Radojica Vidović.

Vlado Đajić sa najviše ličnih glasova od

svih kandidata u IJ tri, slijede ga Mladen Ilić, Radenko Bubić, Boris Pašalić i Alen Šeranić. U IJ četiri mandat je osvojio Igor Žunić, dosadašnji i vjerovatno i budući šef kluba poslanika. U IJ pet poslanici su ponovo Danijel Jošić i Aleksandar Subotić, a u republički parlament će po prvi put i Nina Bukejlović iz Doboja.

Gradonačelnici ostaju na funkciji

Iz IJ 6 dolaze Vojin Mitrović, Slavenko Ristić i Milutin Tasovac.

U IJ sedam, pored Zorana Stevanovića tu je i Aleksandar Krsmanović. Vjerovatno će Stevanović ostati gradonačelnik pa će umjesto njega u skupštinske klupe Sandra Erkić. Slično je i u IJ osam gdje su mandate osvojili Ljubi-

Preliminarni rezultati za novi saziv Narodne skupštine Republike Srpske izgledaju tako da SNSD sa svojim koalicionim partnerima ima stabilnu skupštinsku većinu. „Cilj je da to bude dvotrećinska većina pa je moguće da u njoj budu i neki poslanici iz stranaka koje su pripadale opozicionom frontu”, kazao je predsjednik najveće stranke u Srpskoj Milorad Dodik. SNSD je osvojio 26 direktnih i bar tri kompenzaciona mandata. Među izabranim ima dosta i bivših poslanika koji su obnovili mandat.

ša Ćosić i Strahinja Bašević. Ćosića će na tom mjestu zamijeniti Damjan Škipina jer će on i dalje ostati gradonačelnik Istočnog Sarajeva. Iz IJ devet mandate su ponovo osvojili Luka Petrović, Ilija Tamindžija, kao i Nenad Lalović. Najvjerovatnije će Petrović ostati direktor Elektroprivrede Republike Srpske, pa će ga u klupama zamijeniti Milica Ijačić. Tri kompenzaciona mandata pripadaju Srđanu Mazalici, Mari Granuli i Rankici Marelj.

SDS slabiji nego ranije

SDS je sa preko 82.000 glasova osvojio 13 mandata ili tri manje nego u prošlom sazivu.

U klubu poslanika

SDS-a sjediće Maja Dragojević Stojić (IJ 1), Milan Petrović i Aleksandar Trninić (IJ 2), Milan Radović (IJ

tri), Tamara Evđić i Milka Savić (IJ četiri),

Milan Kasapović (IJ pet), Ljubiša Petrović i Želimir Nešković, a pošto će Petrović zadržati fotelju gradonačelnika Bijeljine, a Đorđe Miličević koji je treći po broju glasova ostati načelnik Šamca, u Narodnu skupštinu Republike Srpske će četvrti po broju glasova Tomica Stojanović (IJ šest),

šef zvorničkog SDS-a Dragomir Vasić (IJ sedam), Marinko Božović ostaće načelnik Istočne Ilidže, a umjesto njega u Republički parlament će Darko Berjan (IJ osam) i iz IJ devet u skupštinu će bivši lider ove stranke Vukota Gojković i Ognjen Bodiroga.

Osipa se PDP

PDP je za sada sa jednim mandatom manje u odnosu na pro-

ka Stevenović i Boran Bosančić kao osobe sa kompenzacije.

Ujedinjena Srpska je sledeća po broju mandata iako su direktne mandate osvojili samo Nenad Stevandić i Kostadin Vasić. Na osnovu kompenzacije u klupe će Natalija Trivić i Mirela Kajkut Zeljković.

Manje stranke

Socijalistička partija je osvojio nešto više od 32.000 glasova što je dovoljno za šest mandata. Oni će pripasti Veliboru Staniću, Slevenu Gojkoviću, Srđanu Todoroviću, Petru Đokiću, Petku Rankiću i Slobodanu Čomiću.

Lista Za pravdu i red Nebojše Vukanovića imće četiri poslanika. Osim predsjednika te stranke tu je i Milan Savanović te kompenzacioni poslanici Đorđe Vučinić i Zagorka Grakovac.

„Pukli“ trostruko

DNS je zabilježio katastrofalan rezultat, ali će ipak preko kompenzacionih mandata u klupe sjesti, Dragan Brdar, Nikolina Šljivić, Željko Dubravac te Predrag Nešić.NPS-Darka

Banjca po sadašnjem broju glasova ima tri mandata. Direktne su osvojili lider stranke te Đoko Cvjetinović, dok je kompenzacijom pripala Dragana Galiću.

SPS nije dobio direktna mandat, ali će po sadašnjem broju glasova imati tri kompenzaciona koji će pripasti Milanu Milakoviću, Maksimu Skoki i Tamaru Damjanoviću.

Pokret za državu je

osvojio tri direktna i vjerovatno jedan kompenzacioni mandat pa će u novi poslanički klub ući Ramiz Salkić, Mesud Trljanin, Sevlid Hurtić i na kompenzaciju Saša Grbić.

Ovo su podaci na osnovu preliminarno prebrojanih glasova i moguće su promjene u broju mandata.

Milan Radović, ali i cijeli SDS osvojio je sramotno mali broj glasova u Izbornoj jednici 3, odnosno krajškoj regiji. Faktor je ranije pisao kako je SDS i definitivno zanemarivoj dio Republike Srpske i to već godinama, ali sa nasilnim inkorporiranjem Milana Radovića u banjalučki Gradski odbor te na poziciju drugog čovjeka SDS-a ipak očekivalo više. Slično su prošli i drugi puleni Mirka Šarovića, za koje je mislio da su mu i glavni aduti, iako mu je „stari kadar“ ukazivao da se na pogrešne „konje“ kladi.

A BILA JE MIRKOV PRIVJESAK!

U Prijedorškoj regiji SDS je dobio jedva 6000 glasova. Šarović je vjerovao Maji Dragojević Stojić koja je dobila jedva 2900 ličnih glasova. Opet govorimo o onome što je do 4. oktobra obrađeno i predstavlja preliminarne podatke CIK-a BiH. Većinu tih glasova dobila je u Prijedoru. Ostatak Izborne jednice nije je prepoznao kao značajan stranački kapacitet i nekog ko bi narod na adekvatan način mogao predstavljati u Skupštini. Tako je u Kostajnici osvojila jedva 50 glasova, u Novom Gradu oko 180 i Dubici jedva 260. Veliko je pitanje da li će se i ona naći u skupštinskim klupama. Za sada je na nivou stranke na 15 mjestu. Mladen Šumar još je jedino u ovoj izbornoj jednici „prebacio“ iznad 1000 glasova. Ostali su debelo ispod 700. Izgleda da će ona ipak ući u Narodnu skupštinu

Narod nije glup

Radović je u Banjaluci dobio jedva 3000 glasova što je više nego žalosno za zamjenika predsjednika najveće opozicione stranke. Pa makar taj naziv bio i formalan, nakon svih njenih poraza. Na kraju, Radović će ponovo dobiti mandat poslanika u Narodnoj skupštini, ali sa oko 6000 glasova, možda i nešto manje. Imajući u vidu koliko je sredstava uložio i koji su mu apetiti u politici, može se reći da se jedva provukao. Da nije bilo Kotor Varoši i dijelom Čelinka, pa gotovo da bi za njega 2. oktobar bio potop. U Kotor Varošu je dobio oko 1400, a u Čelincu 350 glasova. Na primjer, u Mrkonjić Gradu predsjednika Gradskog odbora SDS-a Banjaluka podržalo je 80 glasača, a u Šipovu isto toliko. Zaista premalo za čovjeka koji je drugi čovjek SDS-a i pretendet na funkciju predsjednika Vlade. Kad se sve sabere, Milan Radović tek je četvrti po broju osvojenih glasova na nivou SDS-a.

Ispod cenzusa

Kompletne liste, na kojoj su odabranici Milana Radovića u Izbornoj jednici 3, ostvarila je porazavajuće rezultate. Božo Krivokuća koji je prešao iz PDP-a, Branko Blanuša te Snežana Mirković su „svijetle tačke“ koje su jedva prebacile 1500 glasova. Mirkovićeva čak nešto više od 2000. Što se tiče SDS- u ovoj regiji, veteran Nedeljko Glamočak iz Kotor Varoša dobio je jedva 2500 glasova. Ostali nisu vrijedni pomena.

Pukla na kućnom pragu

Sladana Jašarević koja je takođe, dekretom predsjednika SDS-a instalirana na čelo Opštinskog odbora Pale, dobila je nešto više od 2000 glasova. Bivša novinarka koju je toliko forisirala BN televizija i Mirko Šarović samo u Palama gdje je i vodi stranku dobila je tek 760 glasova. Uz napomenu da se radi o rezultatima koji su do 4. oktobra bili uneseni u zvanični spisak Centralne izborne komisije BiH. Na Sokocu je dobila podršku tristotinjak birača, koliko i u Rogatici. U Trnovu tek 25 ljudi je zakoružilo njeno ime. U velikom uporu SDS-a, Istočnoj Ilidži gdje je Marinko Božović neprikosnoveni „Bog stranke“, osvojila je podršku 370 glasača. Sve u svemu, mandat u Skupštini je nedosanjanini san za ovu „jurišnicu“ Vlade Trišića i Mirka Šarovića. Na nivou SDS-a nalazi se na 20 mjestu po broju osvojenih glasova. Možda je jedan od razloga i to što je koristila rječnik koji nije primijeren, narodski

S.S.

rečeno, ni kod ovaca, a zbog određenih kvalifikacija dobila je i prijavu CIK-u. Od RTRS, gdje je željela da zasjedne kao glavna figura, neće biti ništa, kao ni od fotelje u Narodnoj skupštini Republike Srpske.

Izgubljena u Gradišci

U izbornoj jednici 2, izbor Mirka Šarovića bila je Vesna Gluvić Ćelić. Predstavljena kao veliki transfer iz Ujedinjene Srpske koja je trebala SDS-u vratiti Gradišku osvojila je jedva 1800 glasova. U Gradišci je dobila podršku 800 birača. A očigledno je bila velika žrtva sukoba sa Aleksandrom Trninićem koji se u Laktašima borio za sebe te je u ovom novopečenom gradu na kraju završila sa podrškom 135 sugrađana. Ni prnjavorški ogrank SDS-a nije radio za nju, čak suprotno pa je u ovoj opštini dobila jedva 100 glasova. Veliki sukob unutar SDS-a ove regije na relaciji Prnjavor- Laktaši – Gradiška rezlutirao je da je pobjednik Milan Petrović, tačnije prnjavorški lobi.

Poraz lidera SDS-a Mirka Šarovića na proteklim izborima je očekivan, nakon što su i on, ali i njegovi prethodnici, prvenstveno Mladen Bosić, od nekada uspješne stranke ostavili samo ljušturu od koje je koristi imalo samo njenog najuže rukovodstvo, ocijenio je u intervjuu za Faktor profesor doktor Drago Vuković. Najbolje bi bilo, kaže Vuković, da se Šarović potpuno povuče iz politike. Tako bi, uvjeren je ovaj redovni professor Univerziteta u Istočnom Sarajevo, predsjednik SDS-a spasio bar dio ličnog identiteta. Međutim, Vuković napominje da kod nas malo ko želi da prihvati odgovornost i nakon što uništi stranku i uruši njen ugled kod građana. Ovaj sociolog ukazuje da je Šarović svojim pogrešnim vođenjem SDS-a nanio partiji veliku štetu, te da je pitanje da li će se ona ikada opraviti. SDS, uvjeren je, gubi prvu poziciju među strankama opozicije i ovo je nagovještaj njenog kraja kao ozbiljnog političkog subjekta. Kao rješenje predlaže potpuni reset stranke, njenog podmlaćivanje, ali je pitanje da li za to postoji spremnosti. Posebno da se kritički sagleda stanje.

Drago VUKOVIĆ

FAKTOR: Mirko Šarović je najveći gubitnik izbora, koji su održani 2. oktobra. Da li se mogao očekivati ovoliki debakl lidera opozicije u Republici Srpskoj?

VUKOVIĆ: Svi su to znali i očekivali izuzev Šarovića. Nema tu iznenadenja. Taj process urušavanja SDS-a traje veoma dugo i rekao bih da Šarović tu nije glavni krivac. Nakon debakla 2006. godine stranku je preuzeo zamjenik predsjednika Mladen Bosić koji je zajedno sa Dragom Cavićem bio najdogovorniji za taj rezultat. Sa ove distance čak bi bilo bolje da je Čavić ostao na čelu SDS. Petnaest godina trebalo je Bosiću da SDS učini slabom partijom i da od nje ostane samo ljuštura dovoljna da se prezivi od stare slave i da jedan broj ljudi iz načnjeg rukovodstva ima materijalne koristi od te partije. Šarović je preuzeo stranku u njenom najlošijem stanju, tako da je ovaj njegov poraz potpuno očekivan da spasi nešto od moralnog i ličnog identiteta. Najbolje bi bilo da podnese ostavku i da se potpuno povuče iz politike.

FAKTOR: Da li je ostavka na mjestu predsjednika SDS-a najmanje što bi Šarović trebalo da uradi?

VUKOVIĆ: Već sam ukazao da bi to bilo moralno i odgovorno. Tu postoji ozbiljan problem naše politike. Ne postoji institut odgovornosti. Upropastite stranku, urušite ugled kod građana i nikome ne odgovorate. A koje posljedice postoje za partiju, glasače, simpatizere za veliki broj ljudi koji

vole neku političku ideju, za ljudi koji su zbog i preko stranke mogli da rješavaju egzistencijalne probleme itd.

FAKTOR: Da li Šarović svojim odlukama natio novu štetu ionako devastiranom SDS-u na izborima?

VUKOVIĆ: Ta šteta je velika i vidljiva. Postavlja se pitanje da li je uopšte moguć oporavak ove nekada najvažnije i najače stranke Srba u BiH? Ponovo ističem da Šarović nije glavni krivac, ali zbog činjenice da nije realno sagledao stanje partije to ga čini najodgovornijim jer se nekako zaokružuje taj proces urušavanja koji SDS u dobroj mjeri stavlja na marginu političkih procesa u pogledu njenog uticaja na njih. SDS sigurno gubi tu leadersku poziciju u opoziciji to je nagovještaj njenog kraja kao ozbiljnog političkog subjekta.

FAKTOR: Gdje vidite SDS u narednoj godini i koje su najveće greške njegovih predsjednika do sada?

VUKOVIĆ: Ne znam da li je SDS spreman da se suoči sa problemima i da učini jednu kritičku analizu stanja u partiji i iskaže spremnost na odgovornost onih koji su partiju doveli u ovakvu situaciju. To je moguće, ali kako sada stvari stoje nisam siguran da će se to desiti. SDS treba potpuno resetovati, 'zahvaliti' se mnogima, podmladiti stranku i njenog rukovodstvo. Treba se u ideoškom smislu vratiti na one pozicije kada je SDS bila zdrava nacionalna i patriotska stranka uz moderniza-

ciju i profilisanje partije.

FAKTOR: Da li će još neke stranke opozicija nestati sa političke scene, nakon posljednjih izbora?

VUKOVIĆ: Moguće je da će se politička scena u Republici Srpskoj profilisati i da će male partie potpuno nestati. Uostalom,

u uređenim demokratskim društвima imate dvije ili tri partie koje se smjenjuju na vlasti. Kod nas mnogo je malih, potpuno nebitnih stranaka koje isključivo služe njihovim predsjednicima da ih koriste za lične interese sve do prijavljivanja za izbore da bi prodajom biračkih odobora zaradili

nešto. Na ovim izborima bilo je stranaka koje nisu osvojile ni hiljadu glasova, što dovoljno govori o cilju njihovog postojanja.

Interesna politika, politička korupcija održava te male partie u životu što je veoma loše za višepartijski system i demokratiju.

A.J.

SDS GUBI LIDERSKU POZICIJU

Profesor Vuković nema dilemu u pogledu budućnosti SDS-a. Od nekada najvažnije i najače stranke Srba u BiH, ništa nije ostalo, osim nagovještaja njenog kraja kao ozbiljne partie.

„SDS sigurno gubi leadersku poziciju u opoziciji to je nagovještaj njenog kraja kao ozbiljnog političkog subjekta”, ukazao je Vuković u razgovoru za Faktor magazin.

GURNUTI U ZAPEĆAK ILI OTJERANI

Vuković za Faktor naglašava da su lider jačali, a stranka slabila.

„Nažalost SDS je dugo godina talac njenih lidera koji su tu stranku koristili najviše za svoje pozicije i interese. Taj se krug sužavao u onoj mjeri koliko je stranka slabila, ali lideri su to maksimalno koristili. Kako to da npr. Milićević i još neki kvalitetni ljudi iz SDS nisu mogli da isplivaju na vrh, a da ne govorim o onima koji su napustili stranku ili su iz nje otjerani”, ukazuje ovaj sociolog.

Vukanović mali diktator

Klub se rasp'o, a nije se ni sast'o!

Nebojša Vukanović i njegova stranka pokazali su pravo lice, iako se još nije ni osušila tinta na glasačkim listama. Predstavljeni od nekih medija kao „pozitivno iznenađenje izbora”, već nakon 48 sati od glasanja, raspadali su se po svim šavovima. Vukanović je, zbog "samovolje", izbacio iz svoje stranke čovjeka koji mu je donio veliki broj glasova i organizovao prolaz u bastonu SNSD-a u Zvorniku. Iako je Faktor i ranije pisao da je Miroslav Ilić vrlo neopuzdan igrač i da uopšte nije jasno zašto je on Vukanovićev izbor, Trebinjac je tvrdio da je u njega imao bezgranično povjerenje. Uzdanica mu nije slušala naređenja onda kada je najbitnije - tokom izbornog dana.

Mladen KARAN

Dejan ZORIĆ

Izdao ga preletačević

Nebojša Vukanović je ponesen dobrim rezultatom, već prvih postizbornih dana pokazao kakav je autokrat. Odmah je svojim saradnicima zabranio javno istupanje u ime Liste za pravdu i red?! Time je pokazao da je stranački tiranin. Demonstrirao je u praksi da se za sve samo njega pita. Lažni Nebojša Vukanović dobio je podršku u Republici Srpskoj na izborima, a pravog ćemo tek vidjeti. U prilično konfuznoj video-izjavi je naveo razloge zašto je „smijenio Miroslava Ilića, čovjeka u koga je imao neograničeno povjerenje“. Ilić više neće biti njegov povjerenik u Zvorniku. Zasmetalo je Vukanoviću to što je, kako navodi, Ilić povukao posmatrače sa birackih mjesta u zvorničkoj regiji, te mu nije odgovarao na pozive.

Naknadna pamet

Nastavio je Vuka-

nović u svom gorapnom maniru, pa je, kako to obično radi kad se neko ne slaže sa njim, Iliću uputio poprilično niske udarce. „Svi imamo slabosti, ali nisam očekivao od nekog ko je bio u Legiji stranaca da se tek tako povuče, iako znam da je bio veliki pritisak na ljude, ali je morao poslušati kad sam rekao da se ne povlače i da se vrate posmatrači. Povjerenicima sam dao veliku slobodu u radu, sastavljanju listi, ali crvene linije se ne smiju prelaziti i nakon ovakvog poteza izgubio sam povjerenje i ne mogu nastaviti saradnju sa Miroslavom“, kazao je Vukanović. Ko je Ilić, da mi se cijeli dan ne javlja na telefon, piتاо je javno Vukanović. Miloslav Ilić je bio kandidat za Narodnu skupštinu u Izbornoj jedinici 7, u ime Vukanovićeve Liste za pravdu i red. Prema preliminarnim rezultatima osvojio je

1.478 glasova odnosno 51,57 glasova koje je dobila Vukanova Lista u ovoj izbornoj jedinici.

Tiranin

Pojedini članovi Liste pravde za red iz Zvornika javno su pozvali da se ne prihvate mandati u Skupštini Srpske, što je Vukanović pogodilo na smrt te je donio odluku da zabrani javni istup svih članova bez njegovog ličnog odobrenja. Vu-

kanović tvrdi da dr Bjeković trebao biti nosilac liste za Pravu i red, ali da to nije na kraju želio i da on nema pravo da postavlja bilo kakve uslove u njegovo ime. Nije ga nigdje bilo u kampanji a onda se pojavljuje na BN Televiziji i postavlja uslove u ime Liste, osuo je paljbu gnjevni Vukanović u maniru poznatog tiranina.

Samoživi Vukanović odlučio se za radikalne poteze te je Ilića

www.atvbl.rs

NOVI DOMEN

A

SIMBOL LOŠE DRAŠKOVE VLASTI

KAO U ĐEKNI

Ova, pat - pozicija traje sve do danas, pošto građevinaca nema ni na vidiku, a oni ciničniji tvrde da cijela situacija neodoljivo podsjeća iz kultne serije „Đekna još nije umrla, a ka' će ne znamo“, jer most nije sagrađan, a ka'će ne znamo.

MOST U DOCU još nije sagrađen, a niko ne zna ka'će

Most u banjalučkom Docu, najgrandiozni projekt u novijoj gradskoj istoriji, i dalje će, po svoj prilici, ostati tamo gdje je sada, dvije godine nakon početka izgradnje - na do pola izlivenom jednom stubu i propaloj armaturi. Zahrdali ostaci 30 miliona KM vrijednog projekta, na simboličan način, pokazuju stvarne, neuljepšane domete vlasti Draška Stanivukovića, one koji se ne vide na predizbornim, ušminkanim bilbordima. Dvije godine poslije, najznačajniji projekt za urbani dio Banjaluke ostao je tamo gdje je bio bio i na početku - zarastao u korov i nebrigu aktuelne administracije.

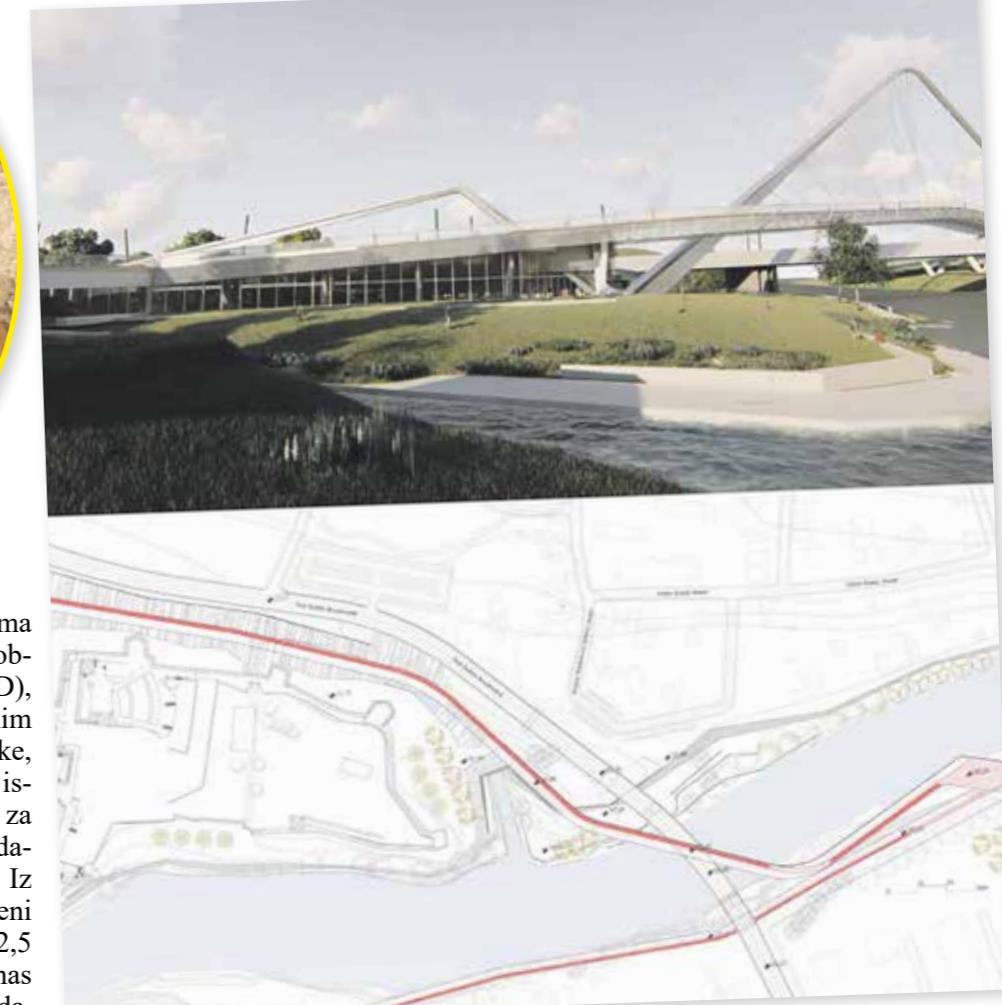
"Nije prioritet"

Dok je kovao planove o gradskoj plaži, fontanama i sličnim projektičima, uopšteno govoreći u ovom vremenu nepotrebnim šminke-rajima, bez suštinskog uticaja na kvalitet života građana, Stanivuković je izgradnju mosta u Docu od početka vlasti smatrao – nepotrebnim. Ili, preciznije, ličnom zaostavštinom bivšeg gradonačelnika Igora Radojičića, koju upravo zbog toga, ne treba nastaviti.

Iako je svaki most veći od svakog gradonačelnika, ko god on bio – a i pored toga što bi most na Docu rješio svakodnevna saobraćajna zagušenja – njegova izgradnja je stopirana, bez nagovještaja skorog nastavka radova. I tako već skoro dvije dvije godine, odnosno otkako je Stanivuković preuzeo funkciju gradonačelnika.

SAMO PO NAMJENI

Radovi su zvanično obustavljeni u proljeće 2021. godine, nakon što je potrošeno milion KM, odnosno nepuna trećina od sume koja je bila namijenjena za prvu godinu izgradnje. Radi se

o kreditnim sredstvima Evropske banke za obnovu i razvoj (EBRD), koja su, po rigoroznim pravilima ove banke, mogu biti iskorištena isključivo za projekat za koji su i odobrena – dakle izgradnju mosta. Iz tog razloga, nepotrošeni novac, odnosno oko 2,5 miliona KM i da danas leži na računu grada, nakon što je propao pokušaj aktuelne gradske administracije da novac preusmjeri za izgradnju kanalizacione mreže.

Stanivuković je, naime, smetnuo sa uma da se novac može potrošiti isključivo za izgradnju mosta i da EBRD, drugim riječima, ne zanima ko je gradonačelnik, nego samo da se novac troši za ono za što je i namijenjen.

Pravno – formalno, izgradnja mosta bila je i zvanično zaustavljena sve do decembra prošle godine, kad je, pritisnut zahtjevima skupštinske većine, Stanivuković nevoljko pristao da nastavi izgradnju, a nakon što je, kroz rebalans budžeta, obezbjedeno još 1,5 milion KM za izgradnju, pored 2,5 miliona iz kredita EBRD-a. A što je trebalo biti sa svim dovoljno za jednu

godinu izgradnje.

SAD IM ŠMIT KRIV?

Međutim, i to je ostalo samo na obećanju, pošto iz teško razumljivih razloga izgradnja nije nastavljena. Prema tvrdnjama gradske administracije, odnosno gradskog menadžera Bojana Kresojevića, krivac su djelomično neriješeno imovinsko – pravni odnosi na lijevoj strani Vrbasa, odnosno u naselju Dolac. S druge strane, Stanivukovićevi kritičari tvrde da je ovo samo djelomično tačno, pošto su imovinski odnosi u potpunosti riješeni na drugoj obali Vrbasa, u Obilićevu, i grad je mogao nesmetano da gradi na ovoj strani, uključujući pristupne saobraćajnice (na potezu od rezervisanog spoja na Istočnom tranzitu do

stuba na desnoj strani rijeke).

Da stvar bude bizarija, gradska administracija krivca nije našla u sebi nego u – Šmitu! Doduše, ne radi se o nepriznatom visokom predstavniku, sa kojim se Stanivuković rado stajao, nego o izvjesnom Draganu Šmitu, koji, navodno nije pristao na ponuđenu cijenu za otkop njegove parcele u Docu, a koja je potrebna za realizaciju projekta.

Navodno, ta situacija nije riješena ni do danas, a jedino izvjesno je ono što se može vidjeti na gradilištu – zahrdala konstrukcija i betonski ostaci nečega što je trebala biti svojevrsna nova razglednica grada i grandiozni prelaz koji je trebao da riješi jedan od ključnih saobraćajnih problema u gradu.

— Tanja VUKOMANOVIC

Šta su birači poručili?

Novinari (ni)su ZA POLITIKE

Vrvile su kandidatske liste, kao nikada do sada, imenima novinara koji su dobar dio svog života proveli sa druge strane mikrofona, izvještavajući o političkim događajima. Iako bi trebalo da znaju sve tajne kako privući pažnju naroda, nisu se proslavili na izborima 2. oktobra. Tanja Vukomanović, iako je već dvije godine na poziciji, koja upućuje da zna da kreira medijski nastup svog šefa Draška Stanivukovića, dobila je jedva 10 odsto njegovih glasova. Posebno je to slab rezultat, imajući u vidu da je Stanivuković dao silne novce za svoju i kampanju svog fudbalskog tima koji su, kako su tvrdili, od nečega branili Republiku Srpsku, tako što su nosili dres i patike (!) na predizbornim tribinama. Novinarka, koja bi da svima dijeli lekcije, dok je na privremenom radu kod tatinog sina, koristila je i gradske resurse za ličnu promociju, pa je zato njen broj glasova još više za kritiku. Ako je za utjehu, po osvojenim rezultatima ima „gorih“ njenih kolega, koji su namjeravali da tastaturu zamijene veoma dobrom poslačiškom platom, koja se finansira novcem poreskih obveznika. Reklo bi se i u ovom slučaju: „Sjedi di si ni za di si nisi“.

Loša glumačka rola

Novu političku opciju, Demokratski centar Republike Srpske, na parlamentarnim izborima su predstavljale dvije novinarke, Nada Puvačić i Biljana Gagula, a prošle su kao bose po trnju. Zajedno nemaju ni 100 glasova. U novinarstvu je dio karijere proveo i Slobodan Nagradić, koji na izborima ima toliko neuspješnih kandidatura da bi trebalo mnogo prostora kako bi se svи porazi pobrojali, bez obzira kojoj političkoj opciji je pripadao u određenom životnom periodu. Nekadašnji

radio voditelj Igor Crnadak sve manje dobija podršku birača za svoj politički rad, koji je na nedeljnim izborima po rezultatima nikad tanji, zbog čega je valjda na vrijeme sam sebe „zbri-nuo“ putem kompenzacijске liste i sigurnog mjesto u Narodnoj skupštini Srpske. Za jednog bivšeg šefa diplomatičke i zamjenika ministra, katastrofalno ponašanje.

Ni umjetnici nisu ostavili trag na proteklim izborima. Jedan od primjera je glumica Danka Ignjatović na listi Demosa za Parlamentarnu skupštinu BiH. Ona je valjda sada shvatila iz

prve ruke da nije spre-mna za ozbiljnju ulogu u političkom životu, gdje je mnogo veća scena od one pozorišne. A i „publika“ zahtjevnija, pa scenarij mora biti bolji od već viđenih floskula.

U regionu bolje plasirani

Nisu se samo u Republici Srpskoj novinari odlučili za politički angažman. U Srbiji je njihov broj mnogo veći, a najviše je „uhljebljeno“ u SNS-u Aleksandra Vučića.

I u drugom dijelu BiH, već duže u političkom životu kotiraju i novinari/voditelji. Bilo

je i onih koji se mogu pohvaliti poslaničkim ili odborničkim mandatima. Da postoji jaka sprega novinarstva i politike potvrđuju i primjeri u svijetu. U Grčkoj je na listama kandidata na izborima prije sedam godina bilo čak 50 novinara, a naširoko se raspravljalo bave li se oni politikom iz strasti, ubjedjenja ili im je izlet u politiku samo odskočna daska.

Prije dvije godine mnogo diskusije izazvalo je i kandidovanje urednice HRT-a na izborima u stranci pjevača Miroslava Škore u Hrvatskoj. U Srpskoj takvih rasprava gotovo

da nema, a nije bilo ni ranije, jer novinari se godinama pokušavaju uspješno predstaviti u politici. Neki to rade i uspješno.

Ne sumnjamo da će svaki od kandidata reći da ima „prave“ razloge zašto umjesto profesionalnih i etičkih kriterija želi da zadovolje političke apetite. Većina je, ipak, umjesto da uspješno predstavlja novinarsku struku i svojim britkim perom doprinosi razvoju društva, pala u sjenku političkih neuspjeha, potrošeni od onih istih o kojim su do juče izvještavali.

A.A.

SRIJEDOM U 20:00
IMATE RIJEĆ
sa Milijanom Kos

SAMOUBICE IZ BIH

Policijske strukture u BiH već godinama, doduše dosta stidljivo, upozoravaju na najmanje četiri grupe radikalnih selefista koji predstavljaju prijetnju od terorizma. Dvije od te četiri grupe bile su predmet posebne pažnje jer su bile spremne da izvedu terorističke napade u BiH i svijetu sa političkom ili nekom drugom pozadinom. Kod nekih od tih sljedbenika čak su pronađeni i samoubilački pojasevi.

VEOMA OPASNO!
SELO U KOJE NIKO
NE ULAZI

TERORISTI NE
GLASAJU, ZAR NE!

Selo Maoča, odnosno Gornja Maoča, između Srebrenika i Brčkog još jednom je pokazalo da je samostalna vehabijska zajednica koja se samo teritorijalno nalazi na teritoriji BiH, a čije zvanične organe ne priznaje. Zakoni koji važe za sve u BiH ni u jednom segmentu se ne priznaju u ovom selu čije se ime po zlu zna gotovo svuda u svijetu, a broji svega nekoliko stotina stanovnika. Ali, među njima su i oni od kojih zaziru brojne bezbjednosne službe širom planete, budući da su se pojavljivali na ratištima od Sirije do Iraka i infomacijama o terorističkim napadima. Izbori u nedjelju, 2. oktobra, u BiH za njih se ponovo nisu ni održali, u školi se učilo po arapskim pravilima, policija u selo rijetko zalazi, a pokoj novinari koji su posjetili Maoču od zvaničnih vlasti BiH bili su upozorenici da tamo odlaze na vlastitu odgovornost tj. da im niko ne može garantovati bezbjednost. Treba li reći da je izlaznost na izbore i prošlih godina bila nula posto tj. niko nije iskoristio svoje pravo glasa. U ovoj zatvorenoj šerijatskoj zajednici otvoreno se krši Ustav i zakoni BiH, koji u suštini na toj teritoriji i ne važe, a u selo, bez provjera, mogu ući samo pripadnici zajednice koja ima svoja pravila.

NAJPOZNATIJA BAZA DŽIHADISTA

Selo Maoča u medijima je posljednjih dana spomenuto kao još jedna zanimljivost izbora jer je to jedino biračko mjesto u BiH u kojoj niti jedan glasač nije iskoristilo svoje pravo da izabere svoje predstavnike vlasti. Izlaznost – nula. Pozadina je mnogo dublja od ove "zanimljivosti". Uspjeh je što država zna, valjda, uopšte koliko ima punoljetnih građana sa državljanstvom BiH i pravom glasa u Maoči.

Vjerovatno je broj stanovnika ovog sela mnogo veći, ali mnogi imaju strana državljanstva - prije svih arapskih zemalja i Austrije gdje se ova selefijska zajednica assimilirala, odnosno potekla dalje u svijet. Nije riječ samo o "domaćim" selefijima koje su se nastanile u ovom selu već se radi o ko zna koliko osoba iz raznih dijelova svijeta koje su se dovodile u vezu sa terorističkim organizacijama i stranim ratištima, a Maoča im služi kao baza ili, ako se tako može reći, zatvoreno terorističko jezgro u sreću Evrope.

RADIKALIZACIJA NAKON NAPADA NA AMERIKU

Povlačenje u Gornju Maoču pripadnika vehabijskog i selefijskog pokreta u BiH počelo je nakon terorističkog napada u Americi 2001. godine. Do tada su pripadnici ovog pokreta bili raštrkani na više mjesta u BiH, najviše u Bočinji, kod Velike Kladuše, Sarajevu i ponajviše u okolini Kladnja. Tadašnji vođa selefijske zajednice Jusuf Barčić bio je poznat po radikalnim stavovima, a poginuo je 2007. godine u saobraćajnoj nesreći. Njegov nasljednik Nu-

sret Imamović odlučio je da zajednicu okupi na jednom mjestu i odbarana je Gornja Maoča, selo udaljeno od grada, ali, ispostaviće se ubrzo, i zakona BiH. Policija je nekoliko puta upadala na taj prostor, nakon dojava o raznim incidentima, a Imamović je bio privoden zbog sumnje da je u lokalnoj školi u Maoči organizovao nastavu za djecu po Jordanskom nastavnom programu! Oslobođen je zbog nedostatka dokaza!?

REGRUTNI CENTAR OSAME BIN LADENA

Vode ove vehabijsko-selefijske zajednice, prvo Barčić pa onda i Imamović, jako dobro razumiju okolnosti i društvene, ali, zanimljivo, i tehnološke procese pa su za vrbovanje Bošnjaka korisiti Fejsbuk i druge društvene mreže. Njihova najpoznatija stranica bila je „Put vjernika“, na kojoj su, svojevremeno, emitovali poruke najtraženijeg teroriste na svijetu Osame bin Ladenu, glavnog osumnjičenog za terorističke napade u Njujorku 2001. godine. Imamović je u svojim porukama sljedbenicima podržavao samoubilačke napade koje koriste teroristi po svijetu. Po svojim stavovima bio je mnogo radikalniji od svog učitelja Jusufa Barčića koji se godina pokušao inkorporirati u zvanične institucije Islamske zajednice u BiH. Sumnja se da i danas ima veliki broj džamija i njihovih vođa koje propagiraju radikalni islam iako Islamska zajednica u BiH tvrdi da je sve muslimanske vjerske objekte zvanično vratiла u svoje okvire.

UGROŽAVANJE TERITO-

NIČU NOVA NASELJA?

Informacije obaveštajnih službi i povremene akcije policijskih struktura posljednjih godina pokazuju da vehabijsko-selefijske zajednice nisu iskorijenjene u BiH. Možda čak suprotno. Broj sljedbenika nije poznat, a incident poput oružanog napada na ambasadu SAD-a u Sarajevu koji je izveo Melvid Jašarević ili napad na policijsku stanicu u Zvorniku pokazuju da je radikalna zajednica ili grupe itekako "živa" i brojna.

NA VRHU LISTE NAJTRAŽENIJIH

Nusret Imamović, vođa vehabijske zajednice u Maoči ratovao je u Siriji i drugim ratištima posljednjih godina, a prema nekim informacijama je završio u Libiji u nekoj od tamošnjih terorističkih organizacija. U BiH je osumnjičen za vrbovanje državljanja BiH za ratovanje na strani terorističkih organizacija, prije svega u Siriji. Zajedno sa Bilalom Bosnićem uvršten je na američku i evropsku listu najtraženijih terorista.

MINI KALIFAT

Bilal Bosnić je deportovan u BiH gdje mu je suđeno, a nakon odslužene kazne zatvora, 2021. godine, pušten je i nalazi se u selima oko Bužima. Otvoreno zagovora postojanje Islamske države i njenih šerijatskih zakona. Iz svega navedenog jasno je da odbijanje glasanja u Maoči nije samo puka zanimljivost izbora već znak da je radikalna zajednica u BiH itekako "živa", a pitanje je da li službe u BiH uopšte znaju šta oni rade i pripremaju posljednjih godina te koliko radikalnih islamista spremnih na sve uopšte ima na teritoriji današnje BiH koju očigledno ne priznaju.

RIJALNOG INTEGRITETA

"Ovakav vid borbe ne smatramo zabranjenim, ali isto tako ne mislimo da ga treba koristiti kao što se koristi klasično uobičajeno oružje, nego samo u izuzetnim prilikama i situacijama", pisao je svojevremeno Imamović na svom portalu.

Najveća policijska akcija protiv ove realno najveće terorističke prijetnje u BiH i šire izvedena je u februaru 2010. godine. Čak 600 polica- jaca naoružanih do zuba

i u uklopnim vozilima upalo je u selo. Akcija "Svetlost", provedena po nalogu Suda i Tužilaštva BiH. Njen cilj je bio hapšenje i procesuiranje lica osumnjičenih „za ugrožavanje teritorijalnog integriteta BiH, napad na ustavni poredak i izazivanje narodonosne, rasne ili vjerske mržnje“. Tom prilikom uhapšeno je sedam državljanina BiH i jedan državljanin republike Hrvatske. Slo- bode su tada lišeni: vođa vehabijske zajednice u

Vijesti sa fronta: Svabo napada!

Autor kolumnе: Данијел СИМИЋ

Imao sam sreću ili nesreću, da sam od kraja februara bio više na ratištu u bivšoj sovjetskoj republici Ukrajini, nego kod kuće. Propustih i pristojan dio izborne kampanje, prateći uživo referendum u Hersonskoj oblasti, koja je danas opet pod ofanzivom ukrajinskih snaga. Raniju su Rusi odbili, nanoseći Kijevu ogrnomne gubitke u ljudstvu. Iz prve ruke mogu reći da je situacija trenutno teška po Rusiju. Ali da Rusija nije Srbija. Mobilise ljudstvo iz Jakutije.

Stvar je jasnija. Abra-kadabra i hokus-pokus iz frazema „demilitarizacija i denacifikacija Ukrajine“, zamijenjena je nedvosmislenom direktivom izlaska na granice četiri teritorije. Rusiji nije životno bitno da li drugi priznaju Donjeck, Lujanjsk, Herson i Zaporozje; za sastavni dio savezne države od Petrograda do Vladivostoka. Kremlj ne kontroliše veliki grad

kao Zaporozje, presto-nicu na papiru pripojene oblasti. Više promjene planova po ovom pitanju u Moskvi nema i pred nama je obaveza reprize Mariupolja sa one strane Dnjepra. Što je prije moguće! Ovim nije rečeno da se ovakav proces neće ponavljati ukoliko ruska vojska bude napredovala i dalje kroz Ukrajinu. Ali naređenje je jasno.

Ono pred ruske ge-nerele stiže u uslovima

kada su prinuđeni da si-jeku uši, kako bi iskrpili dupeta. Nakon sloma pod Harkovom i gubitkom gotovo čitave ove oblasti, snage ruske koalicije su neprestano u povlačenju. Izuzetak su manja napre-dovanja na frontu pred Donjeckom. Trenutno im je izuzetno bitno, da je bar tu front stabilan. Kao što je sa ruske strane ranije vladalo glasno nezado-voljstvo, ljutnja i čuđenje na njegovu nepomičnost.

U Hersonskoj oblasti, u blizini grada Berislava, gdje sam bio prije deset dana, sa sjevera su pro-valile tenkovske kolone Oružanih snaga Ukrajine. Ovo je opasno i sa stanovišta civilizacije u cjelini, jer sa tih pozicija još lak-še mogu gađati Kahovsku branu, čije rušenje bi iz-azvalo posljedice kakve bi se osjetile i kod nas. Gu-bljenjem (Krasnog) Li-mana i ulaskom fronta u LNR, nastavlja se porene-

teritorije koje je nadmoć-nom artiljerijom i avija-ciom istkala ruska strana od početka Specijalne vojne operacije. Ona je sada postala operacija svih poluga ruske države, ali prije mjesec dana neće biti nikakvih novih, mobilizovanih snaga na terenu.

Dok se odavno u te svrhe nekoristi vojni odsjeci i od ratne službe odviknut narod javi, sabe-re, preuze, nahrani, opre-

mi, obuje, obuče i obuči... tek će krajnji rezultat biti dugoročno opasan: Kada vojni sastav mobilisan iz opste populacije počne da se vraća kući u plastičnim vrećama. To, što su u potocima viđeni vojnospособni kako bježe preko granice u Gruziju, Finsku i slične zemlje; sa jedne strane je veoma dobro za Rusiju. Pljeva leti sa prvim daškom vjetra. Takvi nikom ne trebaju, jer prvi izdaju i predaju se. Stoga je moguće da će, tako iščišena Rusija, unutrašnji problem koji joj neminovno pred-stoji prebroditi jednakom uspješno, kao što je to čini do sada u ekonomiji. Ostaće im samo da kevću iz inostranstva na tankim fondovima, koje valja izdjeliti među mnogim ruskim Nevladiničima u dobrovoljnom egzilu. Svi su iznenadeni do danas, kako se Rusija u ratu bo-lje pokazala ekonomski, nego vojno. Djelovala je tu ranjivije. Do izvjesne mjeru, samo to može biti smisleno opravdanje, za-što se sa ovim što se odvija danas, nije krenulo još 2014. godine.

Nikom ne odgovara dug sukob, ali opet se čini da je računica jasna kao prvog dana. Rusija može nailaziti na određene prepreke, ali u iscrpljujućem i opštem ratu, kada Moskva takođe prelazi na ratno stanje i privredu – Ukrajina nema šanse. To je ovih dana, dovodeći Zelenskog do bijesa, re-kao i njegova uzdanica sa Starlinka - Ilon Mask. Američki tajkun je tako izračunao i pozvao da se stvar riješi mirovnim pre-govorima.

Zelenski, koji živi u sličnom filmu, te se vidi kao Ajronmena, Betmena ili bar Zelenog Goblina; a koji je ukrajinski naučio

kao što bih ja naučio ma-kedonski, nije doveden na to mjesto, da bi mislio o životnom interesu ljudi nastanjenih na teritoriji pod svojom kontrolom. On je tu da priča gluposti tipa „EU nema alternativu“ ili „EU ima civiliza-cijske vrijednosti“, a mi se „borimo protiv tirani-je istočnog despota“ ili „branimo je od najezde Orka“. Nebitno. Kao što je tim „vrijednostima“ nebitalo koliko će ljudi poginuti dok se dokaže suprotno.

A mi smo te „europ-ske vrijednosti“ spoznali u izbornoj noći. Tu je do apsurga iskazana nemoć. Kako faktička impoten-cija predstavnika okupa-cione kancelarije OHR, rodom iz NJemačke, tako i političkih elita unutar Dejtonske Doline Pla-ča. Sviše su zabavljeni međusobnim krvljenjem i isčekivanjem rezultata, da bi se formirao politič-ki stav. Biće oplijiv kao i rezultati prošlih izbora u Efbihu.

Sama činjenica da okupator bira najstresniji politički trenutak za svaku zemlju, a to je dan iz-bora, pokazuje da je Kristijan Prsten Nibelunga Smit, zapravo hohšapler i lovac u mutnom. Jurišnik Anarhije. Zvanična izja-va kancelarije Evrosužuza u državnoj zajednici BiH, odmah naredno jutro, je-

ste da je ovo odluka koju je Svabo donio sam. Te da su Bonska ovlaštenja nešto čemu se pribjegava samo „kao krajnja mjeru, protiv nepopravljivo ne-zakonitih djela“. On, da-kle, kao solo igrač može izračunao i pozvao da se stvar riješi kakvoj se ni

Brisel ne raduje. Policija sprovodi ci-vilna vozila. Ne koče na semaforima. Rijetki pro-laznici. Kiša je taman pala da slijepi prašinu. Ispod drveća se vidi suha sijen-ka. Kvadrati na pločniku Hrama Hrista Spasitelja se suše, tako da su mrlje vlage u sredini sitnije pre-ma hramu.

Bonska ovlaštenja su mračna prošlost. I inače, za svakog čovjeka sa samopoštovanjem, ali i pravno. Samim tim što

Kese, vreće i kutije. Ljepljiva traka. Red auto-mobila. Svakih deset metra policajac. Dugo niz ulicu Kralja Petra Prvog Karadžorđevića. Povre-meno, na vrata gradske uprave izviri jedan obu-čen u odijelo, na način da izgleda kao obezbe-denje. Kaže: „Mogu još jedna kola. Ko je sljedeći?“ Idemo dalje. Pale se motori ispred zdanja. Premještanje. Lupa vratima. Unutra se čuje kako cvrče ljepljive trake i šuti plastika. Smrdi na olovu i ugljen-monoksid do ras-ksrsnice iza hotela Palas. Policijske rotacije. U du-gom redu, u dvije trake, automobili u kojima ljudi kunaju. Broje se glasovi.

Proglasavanje pobje-de u porazu od strane nekadašnjeg Saveza za promjene/pobjedu/pro-teste postaje tradicija. Priče o izbornim kra-dama takođe. Iz razloga unutrašnje pohlepe i ne-povjerenja, deceniju i po opozicija ne može usvojiti plan, da je jedino rje-šenje protiv SNSD, izla-zak zajedničke izborne liste za Narodnu skup-štinu. Dok se to ne desi, u ovakvom sitemu nemaju šanse za uspjeh. Pogotovo ne saradnjom sa ambasa-dama i fondacijama nepri-jateljskih zemalja i samo

pričom o socijali. O ne-potizmu, zloupotrebljama, pronevjerama, krađama i nesposobnosti. Platama, privilegijama, parama. Zapostavila se nacional-na politika. Kod SNSD je ona samo estradna, ali to je ono što birači vide, uko-liko je druga strana nema ni u estradi. Otprilike kao što je neubjedljiv Ne-šić sa „Trećim putem“ u odnosu na Vukanovića; tako je i neubjedljiva priča da ste srpski pa-triota, a družite se sa Be-njaminom Karić. Što se vidi i po rezultatu. Drale gubi od Đaje.

Nakon šarade u iz-bornoj noći, koja je na-ljutila tihu većinu, trebate objasniti kako se to kralo za predsjednika, a nije se kralo za člana pred-sjedništva, te republički i parlament državne zajed-nice?

Biće posebno opa-sno za opoziciju, ukoliko biračko tijelo osjeti da je to bilo u vezi sa samou-bilačkim predizbornim potezom sastajanja Jele-ne Trivić sa nelegalnim Švabom. U tom slučaju, bilo kakvi ponovljeni izbori, koliko god imali svoje ljudе u CIK ili ra-čunali na Bonska ovla-štenja Švabe Šmita; bili bi ozbiljnija katastrofa, od još jednog gubitka izbora

U ovih 10 gradova Najbolji je seks na svijetu!

Jeste li se ikad zapitali koji grad je najbolje mjesto za seks? Pojedini specijalizovani erotski portali objavili su detalje iz velike studije o seksualnim navikama oko 450.000 ljudi u više od 200 zemalja. U 10 najboljih gradova na svijetu za seks možete oputovati, dovoljno je samo rezervirati karte na vrijeme ili spojiti se s nekim iz mjesta u kojima je najuzbudljivije vođenje ljubavi!

Gradovi su rangirani u 10 različitih kategorija, uključujući i to koliko su njihovi stanovnici seksualno aktivni, u kojoj mjeri konzumiraju pornografiju, zatim se posmatrao broj oglasa za zabavu za odrasle, koliko posjeduju seksualnih igračaka i šta kaži njihovi "svingerski rezultati", navodi časopis Sexpert.

1. PARIZ, FRANCUSKA
2. RIO DE ŽANEIRO, BRAZIL
3. LONDON, ENGLESKA
4. LOS ANDELES, KALIFORNIJA
5. BERLIN, NJEMAČKA
6. NJUJORK, SAD
7. SAO PAULO, BRAZIL
8. LAS VEGAS, NEVADA
9. IBICA, ŠPANIJA
10. AMSTERDAM, HOLANDIJA

1. "Spremni za seksualno eksperimentisanje"

Rio de Žaneiro je prvi na ovoj listi gradova u kojima se želi radi pribjegava seksualnom eksperimentisanju, a slijede Los Andeles i Sao Paulo.

2. "Potrošnja pornografije"

Potrošnja pornografije najveća je u Los Andelesu i Njujorku.

3. "Svinger" rezultati

Berlin je na prvom mjestu kao najveći svinger centar, zatim slijede Paris i Las Vegas.

Iznenadićete se koji žanr pornografije ljudi najviše gledaju u pomenutim gradovima! Ili možda i nećete!

Pornografija "Frenč Maman" (amaterska "zrela" pornografija) bila je veoma popularna u Parizu!

"Lezbijska pornografija" se traži u Londonu

"Masažna pornografija" je na cijeni u Los Andelesu

"MILF pornografija" je veoma birana u Berlinu

"Masažna pornografija" ima veliki broj pristalica i u Njujorku

"Lezbijska pornografija" je u vrhu liste popularnosti u Las Vegasu

"Arapska pornografija" je veoma zastupljena u Amsterdamu

A što je s rezultatima po pitanju "seksualnog zadovoljstva"?

Brazilci su bili prvi, a na drugom mjestu su osobe iz Los Andelesa!

M.N.